

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-2S/150/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021201059
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Rudinská
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1021201059.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Rudinskej a členov senátu JUDr. Róberta Jakubáča, PhD. a JUDr. Lucie Kúdelčíkovej v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. – A., adresa na doručovanie: C. XX, XXX XX C., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, kancelária Bratislava, so sídlom Námestie slobody 2906/12, P.O. BOX 18, 810 05 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaBA/9877/2021, ČRZ: 56345/2021 zo dňa 07.06.2021, takto

rozhodol:

- I. Správny súd žalobu z a m i e t a.
- II. Správny súd žalovanému právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Žalobca žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci, doručenu žalovanému dňa 03.05.2021 (ďalej aj len „žiadosť“), požiadal o poskytnutie právnej pomoci v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky v právnej veci porušenia práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a zároveň porušenia práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, spôsobených uznesením Okresného súdu Bratislava II v konaní č. k. 8C/200/2010-505, vrátane spisovania a podania návrhu na začatie konania.

2. Žalovaný rozhodnutím č. KaBA/9877/2021, ČRZ: 56345/2021 zo dňa 07.06.2021 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v relevantnom znení (ďalej aj len „zákon č. 327/2005 Z. z.“) nepriznal žalobcovi nárok na poskytnutie právnej pomoci v predmetnej veci. V odôvodnení uviedol, že uznesenie Okresného súdu Bratislava II č. k. 8C/200/2010-505 zo dňa 03.02.2021, ktorým mali byť porušené ľudské práva a základné slobody žalobcu, bolo žalobcovi doručené dňa 12.02.2021. Lehota na podanie sťažnosti na ústavný súd mu uplynula dňa 12.04.2021. V danom prípade nebolo možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť, keďže od nadobudnutia právoplatnosti predmetného uznesenia uplynuli viac ako 2 mesiace. Skutočnosť, že sa žalobca domáhal opravného prostriedku podnetom na podanie dovolania Generálneho prokurátora Slovenskej republiky, je irelevantná a nemá vplyv na plynutie lehoty. Podnetom na podanie dovolania generálneho prokurátora lehota nespočíva, nakoľko je rozdiel medzi podaním opravného prostriedku a podaním podnetu na podanie opravného prostriedku. Vzhľadom na to, že vo veci, s ktorou sa žalobca obrátil na žalovaného, nebola splnená podmienka, že spor nie je

zrejme bezúspešný, čím žalobca nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc, mal žalovaný za to, že nie je nevyhnutne potrebné zaujať stanovisko k tomu, či žalobca spĺňa podmienku stavu materiálnej núdze a podmienku hodnoty sporu. Nesplnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci má za následok negatívne rozhodnutie o priznaní takéhoto nároku.

II.

Žaloba

3. Žalobca sa včas podanou žalobou domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného. Poukázal na dôvody žalovaného uvedené v napadnutom rozhodnutí a v tejto súvislosti uviedol, že žalovaný zvolil vlastný výklad ustanovenia § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon č. 314/2018 Z. z.“), ktorý je opísaný v napadnutom rozhodnutí. O tom, že ide o vlastný výklad predmetného zákonného ustanovenia, svedčí aj absencia akéhokoľvek judikátu Ústavného súdu SR, na ktorý by žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odkázal a ktorý by osvedčil právny názor žalovaného smerujúci k nepriznaniu nároku žalobcovi na právnu pomoc z dôvodu zániku práva na podanie ústavnej sťažnosti uplynutím času počas vybavovania podnetu Generálnou prokuratúrou SR.

4. Správnosť právneho názoru žalobcu podľa neho potvrdzuje aj zákonná konštrukcia opravného prostriedku dovolania generálneho prokurátora, keď podľa § 458 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „CSP“) môže generálny prokurátor podať dovolanie iba na základe podnetu strany ako aj ustanovenie § 461 CSP, podľa ktorého dovolanie podáva v lehote troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia súdu, teda zjavne po lehote dvoch mesiacov, v ktorej je možné podať ústavnú sťažnosť.

5. Žalobca ďalej namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia a v tejto súvislosti uviedol, že žalovanému neprináleží právomoc vykladať § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. a na základe vlastného výkladu tohto ustanovenia (jeho poslednej vety) vyvodzovať zrejmu bezúspešnosť sporu (ústavnej sťažnosti) žalobcu uplynutím zákonom stanovenej lehoty na podanie ústavnej sťažnosti počas vybavovania podnetu na podanie dovolania generálneho prokurátora SR. Jediným orgánom, oprávneným záväzne vykladať § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. z hľadiska zachovania alebo porušovania základného práva na prístup k ústavnému súdu v súvislosti s plynutím času počas konania Generálnej prokuratúry SR o podnete na podanie dovolania generálneho prokurátora SR, je Ústavný súd SR.

III.

Vyjadrenie žalovaného

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 05.01.2022 navrhol, aby správny súd potvrdil napadnuté rozhodnutie žalovaného ako vecne správne a žalobu zamietol.

7. Vo vyjadrení citoval § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. a § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. konštatujúc, že ak by žalobcovi priznal nárok na právnu pomoc, porušil by uvedené zákonné ustanovenia. Domnienku žalobcu, že v zmysle CSP a zákona č. 314/2018 Z. z. plynie lehota na dovolanie až po uplynutí lehoty na podanie ústavnej sťažnosti, označil za irelevantnú. Takáto konštrukcia odporuje jazykovému i logickému výkladu daných zákonov a je založená na myšlienkovvej svojvôli, ktorá môže narušovať samotnú podstatu významu zákona. Taktiež prípis Generálnej prokuratúry SR č. VI/1 Pz 40/21/1000-5 zo dňa 09.04.2021 nepovažoval žalovaný za dokument, ktorým nastávajú účinky v spočítaní lehoty na podanie ústavnej sťažnosti.

8. Žalovaný mal za to, že pri posúdení nároku na právnu pomoc žalobcu ako žiadateľa postupoval vecne správne, v zmysle platnej legislatívy a vydaním napadnutého rozhodnutia nedošlo k porušeniu práva. Žalobca nespĺnil jednu z kumulatívnych podmienok poskytovania právnej pomoci vymedzenú v § 8 zákona č. 327/2005 Z. z., a preto mu nepriznal nárok na jej poskytnutie. Zákon č. 327/2005 Z. z. žalovanému neprikazuje aplikovať správnu úvahu pri posudzovaní, či celková situácia žalobcu odôvodňuje alebo neodôvodňuje priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci. Uvedený zákon mu zveril, aby v rámci voľnej úvahy rozhodol o poskytnutí právnej pomoci v tých prípadoch, kde je to primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci a v súlade s legislatívnymi pravidlami.

IV.

Konanie na správnom súde a posúdenie podstatných právnych argumentov

9. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, začal s účinnosťou od 01.06.2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave, na ktorý prešiel od 01.06.2023 výkon súdnictva v správnej agende z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. Predmetná právna vec tak prešla na Správny súd v Bratislave a bola v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 v znení Dodatku č. 1 náhodným výberom pridelená senátu 6S a je vedená pod sp. zn. BA-2S/150/2021.

10. Správny súd v Bratislave (ďalej aj len „správny súd“) ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10 a § 13 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2023 (ďalej aj „SSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného vrátane konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná. Správny súd rozhodol o žalobe bez nariadenia pojednávania podľa § 107 ods. 2 SSP, keďže ani jeden z účastníkov nepožiadala o nariadenie pojednávania. Termín verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli správneho súdu a na webovom sídle súdu najmenej päť dní pred jeho vyhlásením a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25.06.2024 (§ 137 ods. 4 SSP).

11. Podľa § 493e SSP, v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30.06.2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30.06.2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

12. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

13. Podľa § 134 ods. 1 SSP, správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

14. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z., fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,

b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a

c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch.

15. Podľa § 8 zákona č. 327/2005 Z. z., pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremlčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

16. Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „správny poriadok“), správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

17. Podľa § 32 ods. 2 veta prvá a druhá správneho poriadku, podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

18. Podľa § 124 zákona č. 314/2018 Z. z., ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi,

začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

19. Žalovaný napadnutým rozhodnutím nepriznal žalobcovi nárok na poskytovanie právnej pomoci, keď zistil nesplnenie jednej z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc. Vo veci konštatoval, že nebola vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, keďže ústavná sťažnosť žalobcu by bola podaná oneskorene. Úlohou správneho súdu v tomto konaní bolo v medziach žalobných bodov posúdiť, či postupom žalovaného nebol žalobca ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch, a teda či napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom.

20. Z ustanovenia § 1 zákona č. 327/2005 Z. z. vyplýva jeho účel, a to vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv a prispieť k predchádzaniu právnych sporov. Štát potom sám, resp. v prevažnej miere, znáša náklady za poskytnutie právnej pomoci znevýhodneným osobám. V takom prípade je viac ako vhodné stanoviť podmienky, za ktorých bude takáto forma právnej pomoci fyzickým osobám patriť, a to predovšetkým v snahe vylúčiť zneužívanie tejto právnej úpravy.

21. Jednou z takýchto podmienok je skutočnosť, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu (§ 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 327/2005 Z. z.). Samozrejme, nie je úlohou správneho orgánu prejedukovať výsledok konania vo veciach podľa § 3 citovaného zákona z vecnej stránky. Za plne opodstatnené však treba považovať oprávnenie správneho orgánu, aby skúmal, či v konkrétnom prípade nejde u žiadateľa o zneužitie práva, alebo napr. či už zo skutkových tvrdení žiadateľa (bez potreby vykonávať dokazovanie) nie je nepochybné, že jeho návrhu nemožno vyhovieť, napr. z dôvodu zániku práva uplynutím času alebo ak je v dôkaznej núdzi. Za obdobnú treba považovať i situáciu, ak žiadateľ vyvracia skutočnosti, ktoré už boli záväzne vyriešené v iných konaniach, alebo ak nemôže v súdnom konaní dosiahnuť úspech z procesných dôvodov, napr. z dôvodu včasného nepodania opravného prostriedku, resp. jeho neprípustnosti podľa procesných predpisov.

22. Taktiež je potrebné uviesť, že ustanovenie § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. nepredstavuje taxatívny výpočet skutočností, na ktoré musí správny orgán pri posudzovaní otázky zrejmej bezúspešnosti sporu prihliadať, avšak na konkrétne skutočnosti, ktoré sú v citovanom ustanovení výslovne uvedené, má prihliadať vždy. Rozsah posúdenia zrejmej bezúspešnosti sporu je v jeho kompetencii a závisí od okolností konkrétneho prípadu. K otázke posudzovania zrejmej bezúspešnosti sporu Centrom právnej pomoci zaujal názor aj Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 253/2013-24 zo dňa 25.04.2013, v ktorom konštatoval, že „Posudzovanie zrejmej bezúspešnosti sporu zo strany Centra právnej pomoci podľa § 6 ods. 1 písm. b) zákona č. 327/2005 Z. z. je pritom len posúdením splnenia jednej zo zákonných podmienok na poskytnutie právnej pomoci podľa ustanovení toho osobitného právneho predpisu, ide len o formálne preskúmanie odôvodnenosti návrhu žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci ako osoby v materiálnej núdzi, čo v žiadnom prípade nie je možné stotožniť s právnym posúdením úspechu alebo neúspechu sťažovateľa v merite veci, čo výlučne patrí do právomoci všeobecného súdu, ktorý vo veci koná. Sťažovateľ mal navyše zachované právo zvoliť si sám právneho zástupcu mimo inštitútu právnej pomoci poskytovanej Centrom právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z. osobám v materiálnej núdzi.“

23. Z administratívnych spisov žalovaného správny súd zistil, že uznesenie Okresného súdu Bratislava II č. k. 8C/200/2010-505 zo dňa 03.02.2021 bolo žalobcovi doručené dňa 12.02.2021. Generálna prokuratúra SR listom č. VI/1 Pz 40/21/1000-5 zo dňa 09.04.2021 odložila podnet žalobcu na podanie dovolania generálneho prokurátora bez prijatia opatrenia proti predmetnému uzneseniu okresného súdu z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok na jeho podanie. Následne žalobca žiadosťou zo dňa 29.04.2021 požiadal žalovaného o poskytnutie právnej pomoci vo veci podania ústavnej sťažnosti proti predmetnému uzneseniu okresného súdu.

24. V danom prípade žalovaný v napadnutom rozhodnutí správne skonštatoval, že lehota na podanie ústavnej sťažnosti žalobcovi uplynula dňa 12.04.2021 a je zjavné, že ústavná sťažnosť by bola

podaná oneskorene, a preto právnu pomoc nepriznal, keďže nebola splnená jedna z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc, a to, že nebola vylúčená zrejme bezúspešnosť sporu.

25. Ak ide o rozhodnutie o dovolaní generálneho prokurátora (§ 458 – 465 CSP), resp. v trestnom konaní aj ministra spravodlivosti (§ 369 Trestného poriadku), otázku začatia plynutia lehoty na podanie ústavnej sťažnosti aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu už ústavný súd riešil vo viacerých svojich rozhodnutiach, keď ustálil, že mimoriadne opravné prostriedky, ktoré navrhovateľ (sťažovateľ) nemôže uplatniť osobne, nemožno považovať za účinné právne prostriedky nápravy, ktoré sú mu priamo dostupné (napr. II. ÚS 357/06, IV. ÚS/323/07). K takýmto mimoriadnym opravným prostriedkom patrí aj dovolanie generálneho prokurátora. Príslušné právne predpisy totiž neukladajú generálnemu prokurátorovi povinnosť (a podnecovateľovi nevzniká právny nárok) vyhovieť každému podnetu. Generálny prokurátor tak na základe podnetu skúma, či sú alebo nie sú splnené zákonné predpoklady na podanie dovolania generálneho prokurátora. Ak dospeje k záveru, že predpoklady splnené sú, dovolanie podať musí. Oprávnenie na podanie dovolania generálnym prokurátorom preto nemá charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (napr. II. ÚS 42/01, I. ÚS 67/02, III. ÚS 11/04, IV. ÚS 564/2018).

26. K skutkovo obdobnej veci, ktorú je možné aplikovať aj na prípad žalobcu, sa vyjadroval Ústavný súd SR v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 525/2019 zo dňa 17.12.2019, ktorým odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako podanú oneskorene. V danom prípade ústavný súd dopytom na okresnom súde, ako aj dopytom na Najvyššom súde SR zistil, že generálny prokurátor nepodal dovolanie proti napadnutému uzneseniu krajského súdu a dospel k záveru, že „Z uvedených dôvodov ústavný súd nemohol vychádzať pri posudzovaní, či ústavná sťažnosť bola podaná v rámci dvojmesačnej lehoty ustanovenej v § 124 zákona č. 314/2018 Z. z., zo skutočnosti, že sťažovateľ podal podnet na podanie dovolania generálneho prokurátora. Za daných okolností bol pre posúdenie tejto otázky relevantný deň nadobudnutia právoplatnosti napadnutého uznesenia krajského súdu.“

27. Správny súd dospel k záveru, že žalovaný postupoval pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu o priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci v súlade so zákonom, čo potvrdzuje aj obsah administratívneho spisu a citovaná judikatúra. Skutkový stav zistený žalovaným bol dostatočný, a preto správny súd považoval záver žalovaného premietnutý do výroku napadnutého rozhodnutia za správny. Podanú žalobu tak postupom podľa § 190 SSP zamietol.

28. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP a v konaní úspešnému žalovanému trov konania nepriznal, pretože z obsahu spisu nevyplýva, že by mu trov konania vznikli, pričom orgánu štátnej správy, ktorým žalovaný nepochybne je, možno priznať trov konania iba výnimočne.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Správneho súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave (§ 443 ods. 1 SSP v spojení s § 493e SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,

- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.